

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 11/22
Luxembourg, 20. januar 2022

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca v zadevi C-328/20
Komisija/Avstrija (Indeksacija družinskih dajatev)

Po mnenju generalnega pravobranilca J. Richarda de la Toura je indeksacija družinskega dodatka in davčnih ugodnosti, ki jih Avstrija dodeljuje zaposlenim, katerih otroci imajo stalno prebivališče v drugi državi članici, v nasprotju s pravom Unije

V Avstriji morajo delavci, ki so državljani drugih držav članic, imeti možnost upravičenosti do enakih dodatkov in davčnih ugodnosti kot avstrijski delavci, ne glede na kraj stalnega prebivališča njihovih otrok, saj prispevajo k financiranju avstrijskega socialnega in davčnega sistema enako kot avstrijski delavci

Avstrija od 1. januarja 2019 za zaposlene, katerih otroci imajo stalno prebivališče v drugi državi članici,¹ prilagaja pavšalni znesek družinskega dodatka in različnih davčnih ugodnosti² navzgor ali navzdol³ glede na splošno raven cen v zadevni državi članici.

Glede na mnenje, da sta ta prilagoditev in posledično različno obravnavanje večinoma delavcev migrantov v primerjavi z državljani Avstrije v nasprotju s pravom Unije, je Komisija⁴ pri Sodišču zoper Avstrijo⁵ vložila tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti.

Generalni pravobranilec Jean Richard de La Tour je v sklepnih predlogih, predstavljenih na današnji dan, predlagal, naj Sodišče tožbi Komisije ugotovi in ugotovi, da je prilagoditev družinskega dodatka, davčnega dobropisa za vzdrževanega otroka, družinskega dodatka „plus“ in davčnega dobropisa za gospodinjstva z enim dohodkom, davčnega dobropisa za samohranilce in davčnega dobropisa za preživljanje za delavce migrante, katerih otroci stalno prebivajo v drugi državi članici, v nasprotju s pravom Unije.

Pravo Unije⁶ namreč izrecno določa, da se družinske dajatve, kot so avstrijski družinski dodatki in davčni dobropis za vzdrževanega otroka, ne morejo zmanjšati ali spremeniti zaradi tega, ker družinski člani upravičenca stalno prebivajo v drugi državi članici. Določitev zneska teh dajatev glede na stalno prebivališče družinskih članov pomeni kršitev pravice državljanov Unije do prostega gibanja.

Po mnenju generalnega pravobranilca država članica tako ne sme v svojo zakonodajo uvesti izjeme od načela dosledne enakosti zneskov družinskih dajatev, ker meni, da se lahko ta zahteva izpolni izključno glede zneska, v skladu s ciljem nacionalnega zakonodajalca, da se krijejo družinski izdatki.

V tem okviru je generalni pravobranilec opozoril, da sistem, vzpostavljen na ravni Unije o koordinaciji sistemov socialne varnosti, temelji na splošni predpostavki, da če delavec

¹ Ali v drugi državi pogodbenici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) ali Švici.

² Gre za davčni dobropis za vzdrževanega otroka ter družinski dodatek „plus“, davčni dobropis za gospodinjstva z enim dohodkom, davčni dobropis za samohranilce in davčni dobropis za preživljanje.

³ Po podatkih Komisije je prilagoditveni koeficient za Češko republiko 0,619, za Nemčijo 0,974, za Italijo 0,948, za Madžarsko 0,562, za Slovenijo 0,79 in za Slovaško 0,641. Samo v primeru Švice in Lihtenštajna prilagoditev privede do višjega ali enakega pavšalnega zneska kot v Avstriji.

⁴ Ki jo podpirajo Češka republika, Hrvaška, Poljska, Romunija, Slovenija, Slovaška in Nadzorni organ EFTA.

⁵ Ki jo podpirata Danska in Norveška.

⁶ Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72).

migrant v državi članici plačuje davke in socialne prispevke, mora imeti možnost upravičenosti do enakih dodatkov kot državljani tiste države.

Prav tako je generalni pravobranilec ugotovil, da so zadevni zneski enotni na celotnem avstrijskem ozemlju, ne glede na različne ravni cen v Avstriji,⁷ in da se dejanski izdatki, povezani z natančno določenimi potrebami otroka, ne upoštevajo.

Poleg tega je generalni pravobranilec **glede vseh zadevnih ugodnosti in dodatkov ugotovil, da razlikovanje v avstrijski zakonodaji glede na to, v kateri državi članici stalno prebivajo otroci, bolj prizadene delavce migrante in pomeni posredno diskriminacijo na podlagi državljanstva, ki je dopustna samo, če je objektivno upravičena.**

Avstrija pa ni navedla ničesar, s čimer bi bilo mogoče utemeljiti to posredno diskriminacijo, zato ta ni združljiva s pravom Unije.⁸

Generalni pravobranilec je med drugim navedel, da po poročilu avstrijskega računskega sodišča razlog, ki bi lahko ogrozil finančno uravnoteženost sistema socialne varnosti, ni izplačevanje dajatev delavcem, katerih otroci stalno prebivajo zunaj Avstrije, ki predstavljajo **približno 6 % izdatkov** za družinske dajatve, ampak neobstoj ustreznega nadzora nad dodeljevanjem teh dajatev.

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca za Sodišče niso zavezujoči. Naloga generalnih pravobranilcev je, da Sodišču popolnoma neodvisno predlagajo pravno rešitev zadeve, ki jo obravnavajo. Sodniki Sodišča zdaj začenejajo posvetovanje o zadevi. Sodba bo razglašena pozneje.

OBVESTILO: Tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti lahko zoper državo članico, ki ni izpolnila obveznosti iz prava Unije, vloži Komisija ali druga država članica. Če Sodišče ugotovi, da obveznosti niso bile izpolnjene, mora ta država članica v kar najkrajšem času sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe. Če Komisija meni, da država članica ni sprejela ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe, lahko vloži novo tožbo, s katero zahteva naložitev denarnih sankcij. Če pa Komisija ni bila obveščena o ukrepih za prenos direktive, lahko Sodišče na predlog Komisije sankcije naloži že v prvi sodbi.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sklepnih predlogov je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan predstavitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki s predstavitve sklepnih predlogov so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

⁷ Glede na navedbe Komisije.

⁸ Uredba (EU) št. 492/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o prostem gibanju delavcev (UL 2011, L 141, str. 1).